

Supružnici Alvira: 7 tajni sretnoga braka

Rafael Alvira, sin Tomasa i Paquite, navodi sedam ključnih stvari o sreći u braku svojih roditelja. Članak je objavila "Aleteia."

4.11.2019.

Tomás Alvira bio je mladić iz skupine koja je pješice prešla Pirineje sa svetim Josemarijom Escrivom tijekom Španjolskog građanskog rata, bježeći od antikatoličkih progona u zonu gdje su slobodno mogli prakticirati svoju vjeru. 1939.godine

Tomás je oženio Paquitu Dominguez i zajedno su živjeli svoj poziv u brak u punini. Imali su devetero djece, a svi koji su ih znali izuzetno su ih cijenili zbog njihove ljubavi i velikodušnosti. 2009.godine otvorena je kauza za njihovo proglašenje svetima.

U nastavku njihov sin, Rafael Alvira opisuje sedam načina na koji su njegovi roditelji brinuli za svoj brak i kako su svojim primjerom podučavali svoju djecu. Ova lista za bračne parove preuzeta je s predavanja kojeg je održao na Sveučilištu Piura u Limi, Peru.

1. Težnja za ljubavi. Moji su roditelji sve do raja svojih života čuvali želju da se međusobno vole. Jedna je prijateljica moje sestre rekla kako zavidi mojim roditeljima jer bi ih vidjela kako hodaju ulicom i moglo se vidjeti da se vole baš kao u ona vremena dok su hodali kao cura i dečko. Kako su godine prolazile, moji

su roditelji imali istu želju da se vole baš kao i na dan svojega vjenčanja, njihova je ljubav neprestano rasla.

2. Pažnja prema drugima. Imali su veliku sposobnost brinuti se za druge. Primjerice, oboje su mi otvarali vrata kada bih se vraćao kući. Moja bi majka svakome od svoje djece dala poljubac kada bi došli kući. Nama je to bilo normalno.

3. Učenje primjerom. Moji su roditelji bili uvjereni da je odlučujući faktor u edukaciji atmosfera u kojoj se ona odvija te da je najbolje podučavanje ono indirektno. Dobar primjer koji su nam davali jako je utjecao na nas. Tako su nam prenijeli svoju vjeru. Primjerice, išli su na Misu i vidjeli smo da sudjeluju tako pobožno da je to zaista utjecalo na nas. Pokazali su nam što to znači Božja ljubav tako da su nas s ljubavlju pridobivali; bez riječi su se

žrtvovali kako bi nama pomogli. A njihov je duh bio zarazan.

4. Učili su djecu da se vole. Oboje su nas poticali da jako volimo svoju braću i sestre. To je nešto što je i dan danas tako. Imam jednog brata i šest sestara (najstariji nam je brat umro kada mu je bilo pet godina).

5. Imati veliko srce. Oba moja roditelja imala su veliko srce. Imati srce nije tako lako. Mom je ocu bilo jako teško ispravljati svoju djecu, ali shvatio je ako to ne učini, nama će biti kasnije loše. Ispravljao nas je bez da bi nas uvrijedio. Kako bi istinski volio, trebaš imati srce. Isto je bilo i sa učenicima moga oca. Shvatili su da ih on voli; osjetili su da ih voli i bili su zahvalni.

6. Njegovati prijateljstvo. Moji su roditelji imali puno prijatelja tako da smo mi velikim dijelom postali dio njihovih obitelji. Također su puno pozivali naše prijatelje k nama u

kuću. Znali su sve naše prijatelje. Dovedi bi ih u naš dom i dopustili da vide našu obiteljsku atmosferu. Za roditelje nije dovoljno da dobro odgajaju svoju djecu: također trebaju upoznati i prijatelje svoje djece. Inače bi dobar odgoj moglo pokvariti loše prijateljstvo.

7. Poštivanje slobode. Naši su roditelji uvijek jako poštovali našu slobodu. Nikada nas nisu tjerovali na neku odluku. Primjerice, naši su roditelji kod kuće svaki dan molili krunicu. Ali nas nikada nisu prisiljavali da molimo s njima. Molili su je s ljubavlju te, iako su nas zvali da im se pridružimo, nikada nisu inzistirali na tome ili nam predbacivali ako nismo.

hr-hr/article/supruznici- Alvira-7-tajni-
sretnoga-braka/ (16.03.2026.)